

3

VNITR 4

61

Město Ostrava

Datovou schránkou

V Praze dne 30. května 2012

Věc: Žádost o informaci ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím

Vážený,

Podáním ze dne 13. 2. 2012, doručeného do Vaší datové schránky, jsme se na váš úřad obrátili ve věci oznámení o přestupku podle § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, kterého se měl podle našich informací dopustit Pavel Drobil (dále také jen „přestupek“). Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, si Vás dovolujeme požádat o níže specifikované informace:

- a) Kopii úředního záznamu o odložení věci, popřípadě jiné listiny, ze které vyplývá důvod odložení přestupku dle zákona o přestupcích.

Uvedené informace zašlete, prosím, v zákonem stanovené lhůtě patnácti dnů ode dne přijetí této žádosti na adresu naší kanceláře Oživení, o. s., Muchova 13, 160 00 Praha 6. **Je-li to možné, žádáme o přednostně poskytnutí informací v elektronické podobě do datové schránky Oživení, o.s., ID datové schránky: ntauv78, popř. na e-mailovou adresu poradna@oziveni.cz.**

Za poskytnutí informací předem děkujeme.

Oživení, o.s.

Ing. Štěpán Rattay, předseda sdružení

Informace o žadateli:

Oživení, o.s., IČ: 6736 5353, sídlem Lublaňská 18, Praha 2, PSČ: 120 00
Adresa pro doručování: Muchova 13, Praha 6, PSČ: 160 00

Kancelář: Muchova 13/232, 160 00 Praha 6
e-mail: poradna@oziveni.cz
GSM: +420 608 732 091
Tel.: +420 257 531 983

Sídlo: Lublaňská 18, 120 00 Praha 2
Bank. spojení: 4053488001/5500
IČO: 6736 5353
Web: www.oziveni.cz

Magistrát města Ostravy
odbor vnitřních věcí

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/181803/12/Vnitř./Dro

Sp. zn.: S-SMO/181803/12/Vnitř./2

Oživení, o.s.

Muchova 13

160 00 Praha 6

ID datové schránky: ntau78

Vyřizuje: Mgr. Drong

Telefon: +420 599 443 602

Fax: +420 599 443 022

E-mail: rdrong@ostrava.cz

Datum: 2012-06-12

ROZHODNUTÍ

Statutární město Ostrava (dále jen „povinný subjekt“) na základě žádosti **Oživení, o.s.**, IČ: 67365353, se sídlem Lublaňská 18, Praha 2 (dále jen „žadatel“), ze dne 30.5.2012, o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo **takto**:

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím se s odkazem na ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím žádost žadatele o poskytnutí informace ve věci jím učiněného oznámení o přestupku dle ust. § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit Pavel Drobil,

a to konkrétně žádost o poskytnutí kopie „úředního záznamu o odložení věci, případně jiné listiny, ze které vyplývá důvod odložení přestupku dle zákona o přestupcích“

o d m í t á.

Odůvodnění

Povinný subjekt obdržel dne 30.5.2012 žádost žadatele o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž prostřednictvím žadatel požadoval ve věci jím učiněného oznámení o přestupku dle ust. § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o střetu zájmů“), kterého se měl dopustit Pavel Drobil, poskytnout kopii „úředního záznamu o odložení věci, případně jiné listiny, ze které vyplývá důvod odložení přestupku dle zákona o přestupcích“.

Povinný subjekt však musí k výše uvedené žádosti sdělit, že ve smyslu ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím nebylo možno žadateli informaci v požadovaném rozsahu poskytnout. Tento závěr odůvodňuje povinný subjekt následujícím způsobem.

Podle ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby, a osobní údaje poskytne povinný subjekt jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu (viz např. ust. § 11 až 16 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, či ust. § 5 a ust. § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Prostřednictvím shora citovaného ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím, jehož smyslem je provedení ústavně zaručeného práva na informace o činnosti veřejné správy, se tento zákon současně vypořádává s jiným právem garantovaným čl. 10 Listiny základních práv a svobod, a to s právem zaručujícím ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména (odst. 1), ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (odst. 2) a ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě (odst. 3). Pokud dojde ke střetu obou práv, tzn. (v širším smyslu) práva na ochranu osobnosti podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod a práva na přístup k informacím podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod, je obecně nutné ve většině případů upřednostnit ochranu osobnosti – mimo jiné už proto, že právo na ochranu osobnosti náleží mezi základní lidská práva a svobody, zatímco právo na přístup k informacím mezi tzv. politická práva. Ve sporných případech se proto aplikační praxe poskytování informací přiklání na stranu ochrany osobnosti a soukromí fyzických osob, které jsou subjekty osobních údajů. Na zásadní aplikační přednost ochrany osobnosti a osobních údajů před právem na přístup k informacím poukazuje přitom např. i Úřad pro ochranu osobních údajů, který kromě jiného uvedl: „... Současná praxe příliš nerespektuje dikci zákona o svobodném přístupu k informacím a část veřejnosti tak stále vychází z mylného předpokladu rovnovážné úpravy principů práva na informace na jedné straně a principů ochrany soukromí na straně druhé ... Tento názor vychází z hierarchie práv, neboť je zřejmé, že právo na informace jako právo politické může pouze v ojedinělých případech existence významného společenského zájmu dominovat a převážít právo osobnostní (právo na soukromí).“

Z praxe uplatňované při vyřizování žádostí o poskytnutí informací podaných ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím (viz komentář k tomuto zákonu či metodické doporučení Ministerstva vnitra k postupu povinných subjektů podle tohoto zákona), tedy vyplývá, že v případě, kdy žadatel žádá o informace vztahující se ke konkrétní fyzické osobě (např. žádost o informaci týkající se přestupku spáchaného určitou osobou), lze veškeré požadované informace považovat za „osobní údaje“, neboť se vztahují ke konkrétnímu subjektu. Obecně platí, že s ohledem na tuto skutečnost může dojít až k odmítnutí celé žádosti o informace, jelikož poskytnutím jakéhokoliv údaje (byť i takového, který by byl v případě obecné žádosti o poskytnutí informací, jež není výslovně vztahena ke konkrétnímu subjektu, poskytnutelný) by došlo k zásahu do ochrany „osobních údajů“. Obdobně by pak bylo třeba postupovat např. i v případě požadavku na vydání kopie správního rozhodnutí ve vztahu ke konkrétní fyzické osobě, zejména pokud by šlo o rozhodnutí ve věci, které se svou povahou bezprostředně dotýká osobnosti a soukromí fyzické osoby – i v takovém případě by neměly být údaje týkající se výlučně soukromí a osobnosti fyzické osoby, která je žadateli známa, poskytnuty, což by opět mohlo vést až k odmítnutí celé žádosti o informace.

K žádostem o informace o konkrétním správním řízení, jehož se účastní konkrétní fyzická osoba a které se dotýká či může dotýkat její osobnostní sféry (typicky žádost o informace o přestupkovém řízení vedeném proti určité konkrétní fyzické osobě pro podezření ze spáchaní přestupku), je proto nutno přistupovat specificky. Vždy je nezbytné důsledně přihlížet k důvodům odmítnutí podané žádosti tak, jak je nastavuje zákon o svobodném přístupu k informacím, kdy za situace pravomocně ukončených správních řízení bude nejčastěji připadat do úvahy právě důvod pro odmítnutí žádosti stanovený v ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. V popsaných případech je přitom zpravidla nutné žádost odmítnout v plném rozsahu, jelikož poskytnutím třeba i jen dílčí informace by mohlo dojít k porušení ochrany osobních údajů či osobnosti fyzické osoby, jíž se správní řízení týká.

Jak již bylo uvedeno, v tomto konkrétním případě požádal žadatel o poskytnutí informace, která se týká konkrétního vyřízení oznámení o přestupku dle zákona o střetu zájmů, jež bylo podáno na Pavla Drobila, a to v podobě poskytnutí kopie „úředního záznamu o odložení věci, popř. poskytnutí jiné listiny, ze které vyplývá důvod odložení předmětné přestupkové věci“. Žadatel, který je v tomto případě totožný s oznamovatelem přestupku, tedy prostřednictvím žádosti podané ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím požadoval získat konkrétní odůvodnění postupu příslušného správního orgánu při odložení věci řešené na základě jím učiněného oznámení o přestupku, jež je zachyceno v úředním záznamu o odložení věci (jiná listina, v níž by bylo toto odůvodnění obsaženo, neexistuje).

Je tudíž zcela zřejmé, že v důsledku rozsahu žadatelem požadované informace (tzn. poskytnutí kopie úředního záznamu o odložení přestupkové věci), se v tomto případě jedná právě o informace shora podrobně

rozvedeného charakteru, tj. o detailní informace o výsledku projednání konkrétní přestupkové věci, jež se dotýkala konkrétní fyzické osoby. S odkazem na smysl úpravy obsažené v ust. 8a zákona o svobodném přístupu k informacím však sdělení těchto údajů, které se žadatel snažil obdržet prostřednictvím žádosti podané v režimu posledně uvedeného zákona, není z výše uvedených důvodů přípustné.

Povinný subjekt v této souvislosti uvádí, že odboru vnitřních věcí Magistrátu města Ostravy bylo jako příslušnému správnímu orgánu dne 2. 3. 2012 skutečně postoupeno žadatelem uváděné oznámení o přestupku podle zákona o střetu zájmů ve věci veřejného funkcionáře Pavla Drobila, který má v územním obvodu tohoto obecního úřadu obce s rozšířenou působností trvalý pobyt. Takto došlé oznámení o přestupku bylo v souladu se zákonem o střetu zájmů, jakož i se zákonem o přestupcích, řádně a ve stanovené lhůtě vyřízeno.

Nicméně poskytnutí údajů, z jakých konkrétních důvodů bylo v případě podezření ze spáchání daného přestupku ze strany Pavla Drobila rozhodujícím správním orgánem postupováno v režimu odložení daných přestupkových věcí (tzn. poskytnutí kopie samotného úředního záznamu o odložení věci, kterou žadatel výslovně požadoval a učinil z ní tedy předmět své žádosti), by bylo v rozporu se shora předestřeny závěry vztahujícími se (v širším smyslu) k „ochraně osobnosti a soukromí“ individuálně určeného subjektu podezřelého ze spáchání určitého protiprávního jednání.

Povinný subjekt musí za účelem argumentační podpory výše uvedeného závěru upozornit na rozdílné postavení oznamovatele přestupku, který ve smyslu ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích požádá o vyrozumění o učiněných opatřeních ohledně jím oznámené přestupkové věci, a žadatele o poskytnutí informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Toto rozlišení je při poskytování informací týkajících se vyřízení konkrétní přestupkové věci velice podstatné.

Dle ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích požádá-li o to oznamovatel, vyrozumí jej správní orgán do 30 dnů od oznámení o učiněných opatřeních. Oznamovateli, který o to požádá, se tedy v režimu zákona o přestupcích dostane ve stanovené lhůtě informace o opatřeních učiněných ve věci jím podaného oznámení o přestupku. Jak bylo shora zmíněno, v tomto konkrétním případě byl žadatel zároveň oznamovatelem předmětného přestupku, kterého se měl dopustit Pavel Drobil. Jako takový požádal o vyrozumění dle ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích. Správní orgán na tuto žádost náležitě reagoval písemností ze dne 29.3.2012, kterou žadateli jako oznamovateli sdělil, že dosud probíhá shromažďování podkladů a prověřování skutečností uvedených v oznámení o přestupku. Tímto správní orgán splnil zákonnou povinnost vyrozumět oznamovatele ve smyslu ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích.

Dále je však nutno poukázat na skutečnost, že subjekt, který si prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím požádá o poskytnutí informace ve věci vyřízení přestupkové věci týkající se konkrétní fyzické osoby, tzn. žadatel, se nachází v odlišném postavení než oznamovatel žádající o vyrozumění ve smyslu ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích. V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím musí žadatel plně respektovat shora podrobně popsané omezení možného poskytování takových informací v důsledku upřednostnění „ochrany osobnosti a soukromí“ individuálně určeného subjektu vystupujícího v procesní roli podezřelého či obviněného z přestupku (viz výše – první tři odstavce na straně č. 2 tohoto rozhodnutí).

Přestože by tedy žadatel jako oznamovatel mohl být v případě odložení věci do 30 dnů ode dne oznámení přestupku v souladu s ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích vyrozuměn o skutečnosti tohoto odložení a mohlo by se mu v rámci zaslaného vyrozumění dostat i stručné informace o tom, proč k odložení věci došlo, jako žadatel ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím nemohl oprávněně podrobnějších informací tohoto charakteru dosáhnout. Pokud proto žadatel v tomto konkrétním případě požadoval prostřednictvím institutu poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím kopii samotného úředního záznamu o odložení věci, tzn. plnou argumentaci použitou správním orgánem při zhodnocení konkrétně řešeného případu konkrétně označeného podezřelého z přestupku, v tomto rozsahu jeho žádosti nemohlo být vyhověno, a to z výše rozvedených důvodů týkajících se problematiky „ochrany osobnosti a soukromí“.

V návaznosti na výše uvedené povinný subjekt uvádí, že při posuzování požadavku o poskytnutí informace, který je obsažen v žádosti podané ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, musí být vždy proporcionálně zhodnoceno respektování politického práva na informace o činnosti veřejné správy ve vztahu k základnímu lidskému právu na „ochranu osobnosti a soukromí“. V tomto konkrétním případě je nutno konstatovat, že poskytnutí požadované kopie úředního záznamu o odložení věci, jež obsahuje plnou argumentaci tohoto postupu správního orgánu, včetně konkrétně použitých ustanovení zákona o přestupcích a především důvodů jejich aplikace, by již nepochybně bylo v rozporu s výše vysvětlenou „ochranou osobnosti a soukromí“ Pavla Drobila jakožto dotčeného podezřelého z přestupku, jehož se daný úřední záznam v této věci týká. Stejně tak by např. žadatel nemohl získat kopii rozhodnutí o přestupku určitého obviněného z přestupku, neboť by tím bylo jednoznačně dotčeno jeho právo na ochranu soukromí. Jak již proto bylo povinným subjektem rozvedeno výše, v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím nebylo možno žadateli požadovanou informaci v podobě zaslání kopie předmětného úředního záznamu poskytnout.

Pro úplnost pak povinný subjekt dodává, že skutečnost, že předmětné oznámení o přestupku bylo u příslušného správního orgánu učiněno na osobu v postavení veřejného funkcionáře ve smyslu zákona o střetu zájmů, nemění nic na faktu, že se z obecného hlediska jedná i v tomto případě o jednotlivě určenou soukromou fyzickou osobu. Bez ohledu na postavení Pavla Drobila jako veřejného funkcionáře nelze podle názoru povinného subjektu snižovat jeho právo na „ochranu osobnosti a soukromí“, jež se zásadně dostává každé fyzické osobě. V tomto případě přitom nebyl shledán žádný relevantně významný společenský zájem, který by měl upřednostnit právo na informace před „osobnostním právem“ jednotlivé osoby, řešené u správního orgánu v pozici podezřelého z přestupku.

Zcela v souladu s teorií i odbornou praxí zastávanou ohledně této právní problematiky proto dospěl povinný subjekt k závěru, že informaci ve shora požadovaném rozsahu nelze žadateli oprávněně poskytnout, a to s odkazem na ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Za takové situace bylo nezbytným postupem vydání rozhodnutí o odmítnutí podané žádosti.

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Zákon o svobodném přístupu k informacím tedy v ust. § 15 odst. 1 ukládá, aby rozhodnutí o odmítnutí žádosti bylo vydáno vždy, pokud povinný subjekt žádosti „nevyhoví“. V tomto případě byl objektivně shledán obligatorní zákonný důvod pro neposkytnutí požadované informace, tzn. pro nevyhovění žadatelově žádosti, a to s ohledem na aplikaci ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím (podrobně – viz výše).

Vzhledem ke všem skutečnostem, které byly výše vyloženy, tedy povinný subjekt závěrem shrnuje, že mu v dané věci nezbylo nic jiného, než žadatelově žádosti o poskytnutí informace nevyhovět a rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tzn. ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojitosti s ust. § 8a tohoto zákona předmětnou žádost odmítnout.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to podáním učiněným u povinného subjektu. Uvedená 15denní lhůta se počítá ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí.

Podle ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém

rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

„otisk úředního razítka“

Mgr. Radek Drong
vedoucí oddělení civilněsprávního
odbor vnitřních věcí